

Arrest

nr. 314 510 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127 / 3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. OGUMULA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden geregistreerd in het kader van een verzoek om internationale bescherming op 19 april 2022 in Bulgarije en op 13 juli 2022 in Oostenrijk. Verzoeker reisde echter door naar België en diende alhier wederom een verzoek om internationale bescherming in op 27 juli 2022.

1.2. Op 14 april 2023 werd het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.3. De commissaris-generaal trof op 23 oktober 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 24 oktober 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaanse staatsburger te zijn van Pashtu origine. U bent 24 jaar oud en werd geboren in Said Amadkhel gelegen in het Kot district van de provincie Nangarhar waar u verbleef tot omstreeks anderhalf tot twee jaar voor uw vlucht toen u vluchtte naar Meero dorp. U verbleef daar drie of vier maanden vooraleer u naar Jalalabad verhuisde waar u bleef tot uw vlucht uit Afghanistan. U verklaarde dat uw vader werkte voor een Brits bedrijf KBR, ook gekend als Kellogg Brown & Root. Daar hielp hij bij de installaties van keukens en de oprichtingen van militaire basissen voor buitenlandse troepen. Uw oom, die een poosje samen zou hebben gewoond bij uw familie, zou werken voor het Afghaanse leger bij de commando's. U verklaarde dat u aan het werken was in de carwash waar u werkte te Bati Kot toen er een gevecht uitbrak nabij uw woning tussen Daesh en talibanstrijders. Er vielen enkele doden aan de kant van Daesh. Daesh bezocht later uw woning en toen uw vader opendeed schoot Daesh hem dood. Uw familie verhuisde vervolgens naar Meero dorp. U kreeg telefoontjes van Daesh die eisten dat u zich zou aanmelden bij hun rechtbank. U ging daar niet op in. Omwille van de gebieden die Daesh wist te veroveren besloot uw familie te verhuizen van Meero naar Jalalabad. U bleef werken in uw Carwash in Bati Kot tot er enkele dagen voor uw vlucht werd geschoten op u door talibanleden tijdens uw werk. Uw moeder en uw oom besloten dat u niet langer in Afghanistan kon verblijven en u ontvluchtte het land in 2018. U reisde naar België waar u aankwam op 26/07/2022 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 27/07/2022. U verklaarde dat uw twee jongere broers nog bedreigingen hebben gekregen van de taliban of Daesh omdat hun vader vroeger werkte voor de Amerikanen en uw oom werkte bij de commando's.

Ter staving van uw relaas legde u de volgende documenten neer: De werkbadge en bankkaart, werkgerelateerde documenten, werkcertificaten en foto's van uw oom. Drie certificaten aangaande de job van uw vader alsook zijn taskara.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Eerst en vooral dient er op te worden gewezen dat u misleidende verklaringen aflegde over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming gaf u 31 januari 2005 als geboortedatum op, waardoor u op dat moment 17 jaar en 6 maanden oud zou zijn geweest. Een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 2 augustus 2022 wees echter uit dat u op het moment van uw asielaanvraag meerderjarig was. Meer bepaald werd geconcludeerd dat u minstens 23 jaar oud was en waarschijnlijk zelfs hoger ligt. Hoewel het mogelijk is dat Afghanen niet op de hoogte zijn van hun exacte geboortedatum, dient te worden opgemerkt dat het gezien de bijzonder grote kloof tussen uw beweerde en vastgestelde leeftijd, niet aannemelijk is dat u zich op dit vlak gewoon zou hebben vergist. Er kan redelijkerwijze worden geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties bewust hebt proberen misleiden over uw leeftijd, een belangrijk element in de asielprocedure. Deze vaststelling doet reeds twijfelen aan de algemene oprechtheid van uw verklaringen.

Voorts stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de tewerkstelling van uw vader.

U verklaarde zo op de DVZ dat uw vader een vertaler zou zijn geweest voor de NATO strijdkrachten (Vragenlijst DVZ Nr. 3.5). Op het CGVS haalde u echter aan dat hij werkte voor het bedrijf KBR als een installateur van keukens en tenten en ook werkte op Amerikaanse basissen (CGVS p. 6, 18-19). Toen er u werd gevraagd waarom u op de DVZ dan verklaarde dat uw vader als vertaler werkte zei u dat uw vader u vertelde dat hij groepsleider was en bijgevolg altijd het hoofd en tolk was van de groep (CGVS p. 27). Gevraagd of uw vader Engels kon verklaarde u van niet (CGVS p. 27). Op de vraag wat hij dan exact tolkte verklaarde u dat hij instructies gaf om tafels te bewerken, en in het Afghaanse systeem de persoon die opdrachten geeft ook de instructeur of tolk wordt genoemd (CGVS p. 27). Het is echter onaannemelijk dat u op de DVZ duidelijk vermeldde dat uw vader een vertaler zou zijn voor de NATO strijdkrachten om dan tijdens het gehele persoonlijk onderhoud nooit zelfs het woord vertaler te gebruiken. Het feit dat u een volledige andere context gaf over de tewerkstelling van uw vader kan dan ook niet worden gewijd aan een communicatiefout. Bijgevolg zet dit uw geloofwaardigheid onder zware druk.

Voorts is het op te merken dat u drie werkcertificaten van uw vader indiende. Op een van deze certificaten staat de naam M.(...) A.(...) R.(...), maar op twee andere staat dan weer M.(...) A.(...) K.(...). U verklaarde dat uw vader ongeschoold was en de Amerikanen zijn naam verkeerd hadden opgeschreven (CGVS p. 10-11). Er werd u daaropvolgend gevraagd wat de volledige naam van uw vader was waarop u antwoordde

dat hij M.(...) A.(...) R.(...) heette (CGVS p. 11). In Afghanistan is het gebruik van achternamen niet dusdanig belangrijk en is het mogelijk dat er andere achternamen worden gebruikt. Het is daarentegen wel opvallend dat uw vader zou werken voor een Brits-Amerikaans bedrijf en ze hem certificaten zouden geven waarin hij met een compleet andere naam wordt vernoemd. Dit doet verdere twijfels opkomen over uw geloofwaardigheid.

Verder stelt het CGVS vast dat u vage en algemene verklaringen aflegde aangaande de tewerkstelling van uw vader en de bedreigingen die hij ontving.

Zo wist u te verklaren dat uw vader werkte voor het bedrijf 'KBR'. Gevraagd waar 'KBR' voor stond kwam u niet verder dan te stellen dat het een Britse organisatie was (CGVS p. 12). Toen er u werd gevraagd waarom u dan voordien verklaarde dat hij werkte voor de Amerikanen verklaarde u dat de Britten en Amerikanen samenwerkten in hetzelfde bedrijf (CGVS p. 12). Toen er u werd gevraagd wat uw vader dan specifiek voor dat bedrijf deed kwam u niet veel verder dan te stellen dat hij enkele arbeiders onder zich had en keukens en tenten installeerden. Zulke vage en algemene verklaringen plaatsen bijkomende vraagtekens bij uw geloofwaardigheid.

Verder verklaarde u dat uw vader bedreigingen ontving van de taliban waarin ze hem vroegen om zijn job te verlaten (CGVS p. 19). Gevraagd of hij dan veel bedreigingen ontving verklaarde u van wel, maar op de vraag hoeveel bedreigingen ze hem stuurden wist u geen antwoord te bieden (CGVS p. 19). U verklaarde bovendien ook dat de taliban twee tot tweeënhalf jaar voor het overlijden van uw vader al actief uw dorp controleerde (CGVS p. 20). Het is bevreemdend te noemen dat de taliban dusdanig gekant was tegen uw vaders job dat ze hem lastigvielen, maar er feitelijk geen verdere escalatie volgde en hij bovendien geen feitelijke problemen bleek te ondervinden om gedurende jaren in taliban gecontroleerd gebied te verblijven. Dit doet uw geloofwaardigheid verder wankelen.

Al deze elementen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen aangaande de tewerkstelling van uw vader.

Verder stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het overlijden van uw vader. U wist zo op de DVZ te verklaren dat er gevechten waren uitgebroken tussen Daesh, de taliban en de overheid. Toen uw vader uw huis verliet om naar de moskee te gaan vroeg Daesh hem om een brancard te halen van zijn huis om hen te helpen de doen en gewonden te vervoeren. Uw vader weigerde dit waarop Daesh hem vermoordde (Vragenlijst DVZ Nr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat er een vuurgevecht uitbrak tussen de taliban en Daesh waarin verschillende leden van Daesh om het leven kwamen. Daesh kwam daarop de volgende dag naar uw huis, klopte aan en schoten uw vader dood zonder iets te zeggen. Nadien betichtte zowel de taliban als Daesh uw familie van spionnen te zijn voor de tegenpartij (CGVS p. 14-15). Toen u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u het zo had gehoord van uw moeder, maar u uw moeder niet goed had begrepen ten tijde van het DVZ-interview (CGVS p. 27). Zulke tegenstrijdigheden plaatsen uw geloofwaardigheid ernstige schade.

Verder stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde aangaande het overlijden van uw vader en de daaropvolgende bedreigingen.

U verklaarde zo dat uw vader werd neergeschoten door leden van Daesh nadat er de vorige dag een vuurgevecht tussen hen en de taliban was uitgebroken (CGVS p. 14-15, 23). Gevraagd waarom Daesh en de taliban uw vader dan verdachten van spion te zijn verklaarde u dat Daesh dacht dat hij informatie zou hebben gegeven aan de taliban (CGVS p. 23). De taliban daarentegen dachten volgens u dat uw vader voor Daesh werkte omdat ze dachten dat de Amerikanen hen ondersteunden en uw vader werkte voor de Amerikanen (CGVS p. 23). Het is uiterst bizar te noemen dat Daesh en de taliban beiden uw vader zouden beschuldigen van spionage omdat er toevallig een vuurgevecht uitbrak tussen beide partijen nabij uw woning in een gebied waar actief een conflict werd uitgevochten tussen de taliban, Daesh en de overheid. Dat u verder bizarre verklaringen aflegde aangaande het gedachtegoed van de taliban over Daesh doet nog meer de wenkbrauwen fronsen aangezien het in zeer duidelijk moet zijn geweest voor de taliban dat de VS uiterst gekant was tegen Daesh en actieve stappen ondernam om hen te bestrijden. Dit doet uw geloofwaardigheid verder wankelen.

Verder verklaarde u niets verder hoorde van Daesh gedurende de vijf dagen dat u nog in uw dorp verbleef na het overlijden van uw vader (CGVS p. 23). U verklaarde dat nadat u en uw familie verhuisden naar Meero ze uw velden en huis vernietigden (CGVS p. 23). Nadien ontving u ook nog enkel dreigtelefoontjes van Daesh die eisten dat u zich zou komen aanmelden bij hun rechtbank (CGVS p. 16). Op de vraag waar u zich dan specifiek moest aanmelden wist u geen antwoord op te bieden (CGVS p. 16). Gevraagd of u nog iets hoorde van Daesh of de taliban nadat u verhuisde van Meero naar Jalalabad verklaarde u van niet (CGVS p. 25). Het is bizar dat Daesh u gedurende drie of vier maanden verschillende malen opbelden met de eis dat u zich moest aanmelden, u feitelijk zelfs geen idee had waar u zich zou moeten aanmelden en u nadien nooit meer iets hoorde van hen. Dit brengt uw geloofwaardigheid verder ten val.

Voorts verklaarde u dat de taliban 3 of 4 dagen voor uw vertrek op u schoot bij uw carwash (CGVS p. 15, 17, 25-26). Gevraagd of u vanaf het moment dat u verhuisde naar Jalalabad zo'n 2 jaar voor uw vlucht nog iets hoorde van de taliban verklaarde u van niet (CGVS p. 25). Gevraagd waarom ze u na bijna twee jaar lang met rust te hebben gelaten plotseling zouden proberen te vermoorden verklaarde u dat dat was omdat uw familie altijd problemen gehad hebben met de taliban (CGVS p. 26). Er werd u ook gevraagd waarom de taliban meteen hierna wegliep, waarop u verklaarde dat het districtshuis niet zo ver was aangezien het

centrum van Bati-kot aan de voorkant van uw carwash lag en een markt aan de achterzijde (CGVS p. 26). Het is vreemd dat de taliban u zo plotseling zou proberen te vermoorden na twee jaar u nooit te hebben gecontacteerd of bedreigd. Dat ze dit vervolgens zouden doen op klaarlichte dag op een marktplaats en op korte afstand van het districtshuis is dan ook bizar te noemen aangezien ze hierdoor zichzelf in meer gevaar brachten dan vereist (CGVS p. 26).

Bijkomend verklaarde u dat uw broers momenteel ondergedoken wonen bij uw paternale oom maar ze nog steeds bedreigingen ontvangen via de telefoon (CGVS p. 17). Gevraagd wie hen dan bedreigde vertelde u dat het ofwel de taliban of Daesh was (CGVS p. 17). Toen er u werd gevraagd of u het dan niet specifiek wist verklaarde u van niet (CGVS p. 17). Het is bizar dat uw broers –waar u nog mee in contact staat– bedreigingen zouden ontvangen, maar u zelfs geen benul zou hebben of deze afkomstig zouden zijn van de taliban of Daesh (CGVS p. 8). Dit komt uw geloofwaardigheid verder niet ten goede.

Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan de bedreigingen die u ontving van Daesh en de taliban, het overlijden van uw vader of de poging op uw leven.

Aangaande de tewerkstelling van uw oom als commando stelt het CGVS vast dat u algemene en vage verklaringen aflegde.

U legde zo verschillende certificaten neer over het werk van uw oom K.(...) R.(...). Er werd u gevraagd om meer uitleg te geven over deze documenten, maar daarop wist u enkel zeer algemene en vage verklaringen te geven dat het certificaten waren van opleidingen (CGVS p. 12-13, 24). Op specifieke vragen wanneer hij ze ontving, of waarom wist u geen antwoord te bieden omdat u “zelf nooit werkte” (CGVS p. 13, 24). Opmerkelijk daarbij is dat u wel vermeldde dat hij enkele certificaten ontving van het binnen- en buitenlandse ministerie (CGVS p. 13). Dit is bizar aangezien uw oom volgens u werkte voor het Afghaanse leger dat valt onder het ministerie van defensie. Dit doet uw geloofwaardigheid verder wegzakken.

Voorts werd u gevraagd in welk korps hij diende waarop u verklaarde dat hij in het zesde bataljon zat en werkte in Paktia en Gardez voor de commando's (CGVS p. 20). Gevraagd hoe lang hij begon met zijn job gaf u het vage antwoord “heel lang geleden” (CGVS p. 20). Er werd u later nog gevraagd of u nog bijkomende informatie had over de job van uw oom die u niet had verteld tijdens het persoonlijk onderhoud, maar daarop gaf u een negatief antwoord (CGVS p. 24). Dat u dusdanig weinig informatie zou weten over de job van uw oom –waar u gedurende jaren mee samenwoonde– brengt uw geloofwaardigheid verder ten val (CGVS p. 12).

Verder wist u te verklaren dat uw oom met jullie samenwoonde in hetzelfde huis (CGVS p. 12). Gevraagd of mensen wisten over zijn job verklaarde u van wel (CGVS p. 20). Gevraagd of zijn familie en uzelf problemen ervaarden omwille van zijn job verklaarde u van wel, maar toen u werd gevraagd welke problemen specifiek verklaarde u dat het een probleem was dat hij werkte voor de commando's. Toen u verder werd doorgevraagd welke problemen zijn familie dan specifiek ervaarde gaf u uzelf als voorbeeld en omdat u nu hier was u een goed voorbeeld ervan zou zijn (CGVS p. 21). Indien uw oom daadwerkelijk tewerkgesteld was als commando, iedereen wist over zijn job, en u zelf gedurende lange periode samenwoonde met uw oom in een dorp dat uiteindelijk onder controle van de taliban en Daesh stond ligt het in de lijn van de verwachting dat u toch specifiekere voorbeelden zou weten aan te geven over de problemen die u of uw familie ervaarden erdoor (CGVS p. 21). Dat u er niet in slaagde om meer gedetailleerde uitleg te geven over uw problemen aangaande de tewerkstelling van uw oom zet dan ook uw geloofwaardigheid onder ernstige druk.

Al deze elementen samengenomen tonen aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande de tewerkstelling van uw oom (...) R.(...) als commando.

U haalde verder aan dat u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat u foto's van uzelf en sociale assistenten en algemene activiteiten en evenementen van uw centrum op uw sociale media zou hebben geplaatst en deze gezien werden door de taliban en uw dorpelingen (CGVS p. 27-28). U verklaarde dat u daarom zou bestempeld worden als ongelovige (CGVS p. 28). Toen er u werd gevraagd waarom u zou bestempeld worden als ongelovige verklaarde u dat ze zo denken (CGVS p. 28). Gevraagd waarom het voor u anders zou zijn dan andere terugkerende Afghanen verklaarde u dat u problemen zou krijgen omwille van de job van uw vader (CGVS p. 28).

U laat echter hierbij na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar u verwijst naar enkele foto's die u nam met sociale assistenten en evenementen die plaatsvonden in uw asielcentrum moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. De werkcertificaten, werkdocumenten, werkbadge en bankkaart van uw oom zijn makkelijk aan te schaffen of te vervalsen en weten niet uw familiale band met hem te bewijzen. De werkcertificaten van uw vader zijn ook makkelijk te vervalsen of aan te schaffen en weten uw verklaringen niet te versterken. De taskara van uw vader biedt louter een idee over zijn identiteit, maar aangezien u uw eigen taskara niet wist neer te leggen is het ook onmogelijk voor dit document om uw familiale band met hem te bewijzen. Verder zijn zulke documenten ook makkelijk te vervalsen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegt, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van

'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding

zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In twee middelen voert verzoeker telkens de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het non-refoulementbeginsel in het licht van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, stelt verzoeker dat een vrees voor vervolging zowel een objectief als een subjectief element vereist, maar dat een vrees volstaat. Verzoeker oppert dat hij het risico loopt gedood te worden door de taliban en Daesh omwille van de werkzaamheden van zijn familie voor de buitenlandse troepen en het Afghaanse leger. In het bijzonder verwijst verzoeker naar de tewerkstelling van zijn vader bij KBR, waar hij hielp bij de installatie van keukens en militaire bases. Door deze tewerkstelling werd zijn vader door Daesh doodgeschoten, waarna zijn familie naar een ander dorp en later naar Jalalabad verhuisde. Desondanks, zo stelt verzoeker, werd hij door Daesh opgeroepen om zich bij hun rechtbank aan te bieden. Tenslotte geeft verzoeker aan dat hij op zijn werkplek door de taliban onder vuur werd genomen. Ingevolge deze vervolgingsfeiten heeft de familie van verzoeker besloten om hem naar België te sturen en hier internationale bescherming aan te vragen. Op basis van zijn verklaringen is hij van oordeel dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus overloopt verzoeker de definities van de formele en de materiële motiveringsplicht en dekt de term 'asielaanvraag' eveneens een aanvraag voor de subsidiaire

bescherming. Het begrip 'ernstige schade' uit artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet dient volgens verzoeker ruim te worden geïnterpreteerd.

Verzoeker wijst erop dat hem internationale bescherming wordt geweigerd omwille van zijn verklaringen over zijn leeftijd. Volgens verzoeker dienen de Belgische asielinstanties, waaronder het CGVS, ervan op de hoogte te zijn dat er in Afghanistan geen behoorlijke geboorteregistratie bestaat, waardoor 90% van de bevolking zijn geboortedatum of leeftijd niet kent, bij uitstek op het platteland. Zeker omdat in de beslissing wordt bevestigd dat het mogelijk is dat Afghanen niet op de hoogte zijn van hun exacte geboortedatum, acht verzoeker de beslissing onredelijk.

Met betrekking tot verzoekers uiteenlopende verklaringen over de tewerkstelling van zijn vader, stipt verzoeker aan dat de Afghanen het verschil tussen de verschillende buitenlanders niet zien. Volgens verzoeker worden zowel de strijdmachten van de NATO als de mensen van het bedrijf KBR als 'Amerikanen' beschouwd. Daarnaast brengt verzoeker in herinnering dat hij ongeschoold is en zelfs het verschil tussen een vertaler en een tolk niet kent. Verzoeker kon aangeven dat zijn vader leider was van een groep, als tolk optrad en de instructies gaf om de tafels te bewerken. Volgens verzoeker wordt in de Afghaanse cultuur en context diegene die de instructies geeft ook 'tolk' genoemd. Er is dus, zo besluit verzoeker, geen sprake van een tegenstrijdigheid. Er werd naar het oordeel van verzoeker door de commissaris-generaal enkel te weinig rekening gehouden met de specifieke context.

In een derde middelonderdeel acht verzoeker de beslissing onredelijk omdat verzoeker niet wist waarvoor de afkorting KBR stond. Verzoeker wijst erop dat hij ongeschoold is en van hem niet redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zou weten waarvoor deze afkorting staat. Nochtans, zo stelt verzoeker, bevat het administratief dossier een aantal documenten waaruit blijkt dat zijn vader wel degelijk voor buitenlandse organisaties heeft gewerkt.

Ten slotte acht verzoeker de beslissing onredelijk omdat volgens hem de buitengewoon precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan de machtsovername door de taliban omdat de overheid, veiligheidsdiensten en buitenlandse troepen niet langer aanwezig zijn en er geen humanitaire hulp is waardoor families gedwongen worden hun kinderen te verkopen. Door toedoen van dit alles, zo besluit verzoeker, houdt een terugkeer naar Afghanistan een schending in van het non-refoulementbeginsel.

2.2. Aanvullende nota

Op 15 mei 2024 maakte de commissaris-generaal een aanvullende nota over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarin de landeninformatie wordt *geüpdatet* (Aanvullende nota verwerende partij, 15 mei 2024). Volgende COI-rapporten worden hierin opgesomd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Onderzoek van het beroep

Het redelijkheidsbeginsel kan slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze wetsartikelen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker initieel verklaarde dat zijn vader voor de Amerikanen werkte (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, NBMV-fiche, 27 juli 2022). Bij het opmaken van de vragenlijst verklaarde verzoeker te vrezen gedood te worden door Daesh en de taliban omdat zijn vader als vertaler voor de NATO-strijdkrachten werkte en zijn oom K. R. een bevelhebber was bij het voormalige Afghaanse leger (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 14 april 2023). De taliban zouden zijn vader gedwongen hebben om met zijn werk te stoppen (*Ibid.*). Op een dag zou zijn vader geweigerd hebben om mee te helpen bij het vervoeren van gewonde en gedode Daesh-strijders, waarna Daesh-leden zijn vader gedood zouden hebben (*Ibid.*).

5.1.3. Verzoeker herhaalt in zijn middel zijn relaas en stelt dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden. Het louter herhalen van de asielmotieven die in de beslissing ongeloofwaardig werden bevonden, is logischerwijs niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (cf. RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft.

Zo gaat verzoeker eraan voorbij dat hij weinig consistente verklaringen aflegde over de tewerkstelling van zijn vader, hetgeen nochtans de kern van zijn asielfreelaas uitmaakt. Verzoeker verklaarde aanvankelijk - eerder vaag - dat zijn vader voor ‘de Amerikanen’ werkte (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, NBMV-fiche, 27 juli 2022). Daarna specificerde hij dat zijn vader als vertaler optrad voor de NATO-strijdkrachten (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 14 april 2023) en tenslotte verklaarde hij dat zijn vader voor “een Britse organisatie” (KBR) werkte (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 31 augustus 2023, p. 12). Indien de tewerkstelling van zijn vader aan de basis ligt van zijn beslissing om het grondgebied te verlaten,

mag van verzoeker, ongeacht diens scholingsgraad, worden verwacht dat hij consistente verklaringen aflegt over het profiel van zijn vader. Uit de meest recente verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat zijn vader weliswaar ongeschoold was, maar hoofd was van enkele arbeiders en stond hij in voor het bouwen van keukens en de installatie van tenten (*Ibid.*, p. 18). Dit voorgehouden profiel van zijn vader stemt helemaal niet overeen met zijn eerdere verklaringen dat zijn vader als tolk voor de NATO-strijdkrachten zou hebben gewerkt. Ter rechtvaardiging van de uiteenlopende verklaringen over de tewerkstelling van zijn vader stelt verzoeker in zijn middel dat Afghanen het onderscheid niet kunnen maken tussen de verschillende buitenlanders, en dat in de Afghaanse cultuur en context evenmin onderscheid wordt gemaakt tussen een 'tolk' en een 'leider van een groep arbeiders'. Verzoeker staft echter deze beweringen niet. Het is overigens weinig aannemelijk dat verzoeker, die door toedoen van de tewerkstelling van zijn vader beweert van nabij betrokken te zijn geweest bij de - destijds aanwezige - buitenlanders in Afghanistan, het onderscheid niet zou kunnen maken tussen de verschillende buitenlanders.

In een derde middelonderdeel verwijst verzoeker naar de werkdocumenten van zijn vader die aan het administratief dossier werden toegevoegd (AD, stuk 5, Documenten). Volgens verzoeker blijkt hieruit dat zijn vader voor buitenlandse organisaties heeft gewerkt. De Raad stipt echter terloops aan dat er geen enkel bewijs voorligt van verzoekers identiteit of verwantschapsband met de persoon die op de documenten wordt vermeld. Bovendien wordt in de documenten zowel de naam M. A. R. als de naam M. A. K. vermeld, en wist verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet waar de afkorting KBR voor staat, die nochtans prominent op de neergelegde documenten prijkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 31 augustus 2023, p. 12). Verzoeker laat in zijn middel uitschijnen alsof hem internationale bescherming wordt geweigerd omdat hij niet wist waar de afkorting KBR voor stond, maar hij verliest uit het oog dat er een hele reeks elementen zijn op grond waarvan de commissaris-generaal concludeert dat de verklaringen van verzoeker over het profiel van zijn vader volstrekt ongeloofwaardig zijn.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn middelen niets inbrengt tegen de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal over de tegenstrijdige verklaringen inzake de omstandigheden van het overlijden van zijn vader. Verzoeker verklaarde immers dat zijn vader werd vermoord na zijn weigering om Daesh te helpen om met een brancard doden en gewonden weg te brengen (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 14 april 2023). Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat Daesh de dag na een gevecht bij hen thuis zou hebben aangeklopt en zijn vader "onmiddellijk" zou hebben doodgeschoten (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 31 augustus 2023, p. 15). Verzoeker bleek evenmin in staat om duidelijke verklaringen af te leggen over het werk van zijn oom die voor het voormalige Afghaanse leger zou hebben gewerkt, waardoor verzoekers vrees omwille van zijn profiel als familielid van Afghanen die voor de buitenlanders hebben gewerkt onmogelijk als gegronnd kan worden beschouwd.

5.1.5. In zoverre verzoeker in zijn tweede middel kritiek levert op de overwegingen van de commissaris-generaal betreffende het leeftijdsonderzoek, kan hij niet worden gevolgd. De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoeker onterecht had voorgehouden minderjarig te zijn en dat dit zijn algehele geloofwaardigheid aantast. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoeker ter gelegenheid van zijn verzoek om internationale bescherming had verklaard geboren te zijn op 31 januari 2005 en bijgevolg slechts 17 jaar oud te zijn. Naar aanleiding van het leeftijdsonderzoek werd zijn geboortedatum ongeveer 5 jaar eerder ingeschat (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, beslissing Dienst Voogdij, 14 september 2022), waardoor verzoeker ruim meerderjarig was, zelfs ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst. In zijn middel beweert verzoeker dat de meerderheid van de Afghanen niet op de hoogte is van hun exacte leeftijd, zodat zijn intentie om te misleiden niet werd aangetoond.

De Raad wijst er eerst en vooral op dat hij inzake het aspect 'leeftijdsonderzoek' niet bevoegd is. Zoals trouwens aangegeven bij de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij staat er op grond van artikel 14, §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State enkel een beroep open bij de Raad van State. Aan de beweringen van verzoeker over zijn goede trouw kan ernstig worden getwijfeld. Verzoeker verklaarde immers enerzijds dat hij 17 jaar oud was in 2022 (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, bijlage 26) en reeds in november 2017 (dus op zeer jonge leeftijd) Afghanistan had verlaten (*Ibid.*, fiche NBMV, 27 juli 2022, *Description du trajet pour venir en Belgique*). Anderzijds verklaarde verzoeker echter dat hij in zijn land van herkomst eigenaar was van een carwash waar hij gedurende 4 jaar zou hebben gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities voor het persoonlijk onderhoud, 31 augustus 2023, p. 8-9). Zelfs indien kan worden verschoond dat verzoeker bepaalde tijdstippen niet helemaal correct inschat, is het weinig aannemelijk dat verzoeker zich louter uit onwetendheid als minderjarige zou hebben voorgedaan bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarbij komt dat de bevindingen van de commissaris-generaal betreffende verzoekers leeftijd geenszins een determinerend motief uitmaken om hem internationale bescherming te weigeren, waardoor zijn kritiek geen aanleiding kan geven tot een hervorming van de bestreden beslissing.

5.1.6. In zoverre verzoeker een schending van het non-refoulementbeginsel in het licht van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden aangestipt dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel omvat.

Voorts is er, wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas en de bedreigingen door Daesh en de taliban, geen reden om dit relaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont in zijn middelen niet aan dat de weigering van de vluchtelingenstatus niet deugdelijk zou zijn gemotiveerd, noch dat de commissaris-generaal onredelijk te werk zou zijn gegaan of tekort zou zijn geschoten in het kader van de samenwerkingsplicht.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden door verzoeker op een loutere bewering na, geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas of op het in het middel aangehaalde risico omwille van verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij onder de negatieve aandacht zou zijn gekomen van de taliban omwille van een incident op een weg in de buurt van zijn huis.

5.2.4. Verzoeker gaat *in fine* van zijn tweede middel in op de alarmerende socio-economische en humanitaire toestand in Afghanistan en stelt dat dit wel degelijk te wijten is aan de machtsovername door de taliban.

De Raad stipt aan dat de terminologie uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU en is identiek aan de bewoordingen van artikel 3 van het EVRM. De vorm van ‘ernstige schade’ uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet dient dan ook te worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is

van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van een samenloop van allerhande objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

5.2.5. In haar aanvullende nota van 15 mei 2024 stelt de verwerende partij hierover, onder verwijzing naar meer recente landeninformatie, het volgende: *“Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, securityrelated, and humanitarian developments van 4 november 2022 en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo’s of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien*

geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.”

5.2.6. De commissaris-generaal betwist de moeilijke levensomstandigheden in Afghanistan niet, maar is op basis van de beschikbare informatie van oordeel dat deze situatie tal van oorzaken heeft en niet in overwegende mate te wijten is aan het beleid van de huidige *de facto*-talibanregering. Uit zijn verklaringen blijkt dat zijn moeder zijn vertrek organiseerde en hiervoor ongeveer 10.000 euro heeft betaald (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 30 januari 2023, reisroute). Ter terechtzitting verklaart verzoeker ook uitdrukkelijk dat hij in Afghanistan een goed leven had. Hieruit kan worden opgemaakt dat zijn familie allerminst onvermogen is waardoor de bewering van verzoeker, dat hij in geval van terugkeer onmogelijk in zijn basisbehoeften zal kunnen voorzien, weinig aannemelijk voorkomt.

5.2.7. Terloops stipt de Raad evenwel aan dat dit alles niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als ‘ernstige schade’ kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.8. Verzoeker gaat in zijn middel nergens in op de overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5.2.9. In zijn aanvullende nota van 15 mei 2024, waarin onder andere de EUAA *Country Focus Afghanistan* van december 2023 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal het volgende betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan: *“dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidssincidenten zette zich door in 2023. In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED’s maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. ‘Explosive remnants of war’ waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van ‘targeted killings’. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio’s, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en*

gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023. ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging. De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)"

Uit de beschikbare gegevens kan niet worden afgeleid dat er actueel in de provincie Nangarhar een gewapend conflict aan de gang is waarbij burgers louter door hun aanwezigheid een risico lopen op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld. Verzoeker toont evenmin aan dat hij omwille van zijn kwetsbaarheid een verhoogd risico zou lopen op slachtofferschap van het beperkt aanwezige geweld in zijn regio van herkomst.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3 en/of 48/4, §2, b) en c) van de vreemdelingenwet of van het refoulementbeginsel. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen. Er blijkt geen schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker toont evenmin aan dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden of dat de commissaris-generaal zou zijn tekortgeschoten met betrekking tot de samenwerkingsplicht.

Het enig middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN